

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **F. Ř.**
zastoupen advokátem JUDr. Pavlem Turoněm,
sídlem Moskevská 1461/66, 360 01 Karlovy Vary

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje, IČ 708591168,**
sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary

za účasti osoby **P. M.**
zúčastněné na řízení:

**v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 5. 2024, č. j. KK/323/LP/24-7,
o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,**

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

- Žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků obce Š., ze dne 5. 1. 2024, č. j. 44/23 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků (i) proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „*zákon o některých přestupcích*“) a (ii) proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, za které byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 6 000 Kč a stanovena povinnost úhrady nákladů řízení a povinnost nahradit poškozenému způsobenou škodu ve výši 10 450 Kč.
- Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného dne 24. 7. 2024 žalobu, jíž se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a odkladu vykonatelnosti uvedeného rozhodnutí dle § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), který odůvodnil především tím, že v případě realizace napadeného rozhodnutí by mu hrozila újma spočívající v zaplacení uložené pokuty, což žalobce vnímá jako nepřiměřený zásah do jeho práv. Když s ohledem na jeho majetkové poměry by pro něj tato újma byla vyšší než újma, která by přiznáním odkladného účinku vznikla poškozenému. Žalobce závěrem uvedl, že přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s žádným důležitým veřejným zájmem. Dle

žalobce je naopak ve veřejném zájmu, aby bylo napadené rozhodnutí podrobeno soudnímu přezkumu předtím, než přivodí jakékoli právní následky.

3. Žalovaný s návrhem žalobce na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Žalovaný nejprve citoval zákonná ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. a poté uvedl, že přiznání odkladného účinku představuje toliko mimořádné opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Žalovaný dále uvedl, že žalobce svůj návrh na přiznání odkladného účinku žalobě opírá o skutečnost, že je evidován na úřadu práce a má tudíž nedostatečné příjmové poměry. Tím však dle žalované není možné apriori dokazovat, že by pro žalobce výkon napadeného rozhodnutí představoval nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. Dle žalovaného nelze akceptovat premisu, že pokud má žalobce nízké majetkové poměry, nemusí plnit své závazky. Dle žalovaného žalobce nijak fakticky nedoložil své majetkové poměry, pouze svým tvrzením namítá, že výkon rozhodnutí pro něj znamená nenahraditelnou újmu, když prokázání toho, že výkon rozhodnutí by pro žalobce znamenal újmu, je povinen právě on. Dle žalovaného není dostatečné, pokud žalobce pouze poukáže na možnost vzniku újmy. Vznik žalobcem tvrzené újmy musí být dle žalovaného v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí. Zároveň dle žalovaného nelze opominout, že tato újma musí dosahovat určité intenzity a to s ohledem na § 73 odst. 2 s. ř. s., který hovoří o „nepoměrně větší újmě“. Zároveň by dle žalovaného v daném případě bylo přiznání odkladného účinku žalobě v rozporu s veřejným zájmem, když žalobce spáchal řešený přestupek v úmyslu přímém. Dle žalovaného je totiž důležitým veřejným zájmem, aby nikdo úmyslně nezpůsobil škodu na cizím majetku a také neznevažoval postavení úřední osoby při výkonu její pravomoci. Žalovaný má současně za to, že v případě, kdy by byl žalobě přiznán odkladný účinek, by se nepřiměřeným způsobem zasáhlo do nabytých práv třetích osob (v daném případě poškozeného), kterému má žalobce uhradit způsobenou škodu.
4. Osoba zúčastněná na řízení – poškozený P. M. namítl, že majetkové poměry žalobce nejsou tak špatné, jak žalobce tvrdí, když dle jeho tvrzení vlastní osobní automobil.
5. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
6. Zákon tedy v citovaném ustanovení stanoví celkem tři předpoklady:
 1. Výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu.
 2. Tato újma je pro žalobce nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.
 3. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
7. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává v mezích žalobních bodů žalobou napadené výroky rozhodnutí, jak to musí činit při rozhodování ve věci samé (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení řízení ve věci samé, a nelze proto proti němu podat kasační stížnost [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].
8. Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, je povinen žalobce,

který se přiznání odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí proto, že v návrhu pouze poukázal na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu.

9. Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56 *"Újma, která má hrozit žadateli o přiznání odkladného účinku žaloby či kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s., nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že žaloba resp. kasační stížnost odkladný účinek nemá mít (§ 73 odst. 1 s. ř. s.), nebylo výjimečně uplatněno. Významnou bude újma (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod."*
10. Lze konstatovat, že mezi újmu, která má nevratné následky, patří např. odstranění stavby, zničení zajištěných výrobků apod. Žalobce je povinen vylíčit újmu, která mu výkonem napadeného rozhodnutí hrozí. Jeho tvrzení musí být dostatečně konkrétní a podrobné, musí zahrnovat vysvětlení, v čem újma spočívá, a vymezení rozsahu újmy (usnesení NSS 1 As 27/2012-32). Nepostačí tedy pouze reprodukovat slova zákona, nýbrž žalobce jim musí dát konkrétní obsah. Dále je povinností žalobce osvědčit, jaké právní účinky má napadené rozhodnutí správního orgánu, a důvodnost jeho tvrzení o povaze a intenzitě hrozící újmy (usnesení NSS 2 As 218/2015-50).
11. Žalobce spatřoval jím tvrzenou újmu především v tom, že v případě realizace napadeného rozhodnutí by mu hrozila újma v zaplacení částky ve výši 17 450 Kč, což dle žalobce představuje intenzivní zásah do jeho práv, vzhledem k jeho příjmovým poměrům.
12. Soud v případě žalobce neshledal jemu hrozící újmu v takové intenzitě, aby odůvodňovala přiznání odkladného účinku žaloby. Jednak soud konstatuje, že žalobce návrh na přiznání odkladného účinku nijak nezdůvodnil, omezil se pouze na obecná tvrzení, že uložení pokuty včetně náhrady nákladů řízení a povinnosti nahradit poškozenému způsobenou újmu, je vzhledem k jeho majetkovým poměrům nepřiměřená. Žalobce sice požádal o osvobození od soudních poplatků, k výzvě soudu však své majetkové poměry blíže nespecifikoval a nedoložil dále ničeho. S ohledem na to soud vycházel z listin založených v soudním spise. Žalobce s žalobou pouze doložil, že je evidován na úřadu v práci a také to, že byl v minulosti (v roce 2015) v pracovní neschopnosti. Obecné odůvodnění návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby, společně s nedoložením jeho majetkových poměrů, na základě kterých by soud mohl posoudit tvrzenou újmu do žalobcových práv, nemohou zakládat opodstatněnost návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.
13. Vzhledem k výše uvedenému lze uzavřít, že žalobce dostatečně neprokázal, že by mu výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí hrozila újma v takové intenzitě, aby bylo na místě přiznat žalobě odkladný účinek. Tím nebyla naplněna jedna ze tří zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby, a proto soud z tohoto důvodu návrhu žalobce nevyhověl a odkladný účinek žalobě dle § 73 odst. 2 s.ř.s. *a contrario* zamítnul.
14. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve

spojení s § 64 s.ř.s., a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná. [104 odst. 3 písm. c) s.ř.s.]

Plzeň 15. srpna 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně